

Αρχιμ. Αθανάσιος Παπασταύρου: Μιμητής του Χριστού ήταν ο Άγιος Νεκτάριος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Η πορεία του ήταν σταυρική, αλλά και ένδοξη. Και ο Άγιος δοξάσθηκε από αυτήν την ζωή μέσα από τα βάσανα, τις ταλαιπωρίες, τους διωγμούς, τις ασθένειες και την κατασυκοφάντηση.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, παραμονή της εορτής του Αγίου Νεκταρίου, Επισκόπου Πενταπόλεως, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης Αθανάσιος Παπασταύρου, της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Ο π. Αθανάσιος στον λόγο του αναφέρθηκε στο πρόσωπο του Αγίου του 20ου αιώνα, έτσι όπως καθιερώθηκε να χαρακτηρίζεται ο Άγιος Νεκτάριος.

Ότι και να πει κανείς για τον Άγιο είναι λίγο, τόνισε. Και πάντοτε θα είναι λίγο γιατί αυτά που βλέπουμε εμείς είναι απλά και μόνο οι αναλαμπές της εσωτερικής του αγιότητας.

Το πως βίωνε το μυστήριο του Σταυρού, πως περνούσε ανάμεσα στους πειρασμούς και τι του προσέθετε ο Θεός για να μπορεί να αντέχει, μόνο εκείνος τα γνώριζε.

«Εμείς βέβαια βλέπουμε και θαυμάζουμε, το πως ανταποκρίθηκε και το πόσο πόνεσε. Συγχρόνως όμως και πως τον δόξασε ο Κύριος.

Γιατί ο Κύριος δοξάζει τους δικούς Του ανθρώπους κυρίως εις τους ουρανούς. Αλλά η δόξα αρχίζει από εδώ. Και για τον Άγιο, άρχισε η δόξα από εδώ, εν μέσω θλίψεων και βασάνων.»

Η πορεία του ήταν σταυρική, αλλά και ένδοξη, συνέχισε. Στο πρόσωπο των Αγίων μας, αναβιώνει ο Σταυρός και η Ανάσταση του Κυρίου.

Και ο Άγιος Νεκτάριος δοξάσθηκε από αυτήν την ζωή μέσα από τα βάσανα, τις ταλαιπωρίες, τους διωγμούς, τις ασθένειες και την κατασυκοφάντηση.

Μιμητής του Χριστού ήταν ο Άγιος Νεκτάριος, άξιος κατά πάντα. Έγινε κληρικός επειδή ήταν άξιος και επειδή τον κάλεσε ο Θεός. Έγινε κληρικός και ανταποκρίθηκε πλήρως στα καθήκοντα του, όπου κι αν υπηρέτησε.

Τι κι αν η ζηλοφθονία των ανθρώπων τον απομάκρυνε από το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, σημείωσε ο π. Αθανάσιος. Τι κι αν στην Ελλάδα αντιμετώπισε πλείστους όσους πειρασμούς. Τι κι αν πάντοτε ήταν στο στόχαστρο.

«Καμία σημασία δεν είχαν για τον Άγιο Νεκτάριο. Γιατί ήξερε ότι ο προορισμός του, ήταν όχι απλά να φτάσει στον Γολγοθά, αλλά να ανέβει στο σταυρό. Γιατί γνώριζε πολύ καλά ότι μετά τον σταυρό, έρχεται η ανάσταση.

Γι' αυτό καλλιεργήθηκε μέσα από την βαθιά ταπείνωση, στην αγάπη του Θεού, η οποία του χάρισε την υπομονή.»

Κι αυτή η αγάπη του Θεού, αντανakλούσε προς όλους και όλα. Όχι μόνο στους φίλους και οικείους του, αλλά ακόμα και σε αυτούς που τον εχθρεύονταν.

Ποτέ δεν είπε κακή κουβέντα για τους ανθρώπους που τον κυνήγησαν. Με την αγάπη του, την σιωπή του και την υπομονή του, αντιμετώπισε όλους τους πειρασμούς.

Παράλληλα με τους πειρασμούς, οι οποίοι ήρθαν μέχρι το τέλος της ζωής του, παρήγαγε έργο μοναδικό, θεολογικό, ποιητικό, γράφοντας ωραιότατους ύμνους, κυρίως προς την Υπεραγία Θεοτόκο, την οποία υπεραγαπούσε ως πραγματική του μητέρα και την σέβονταν.

Αλλά και με την ίδρυση μιας αγίας και θεοφιλούς μάντρας, του μοναστηριού του, το οποίο μέχρι σήμερα διδάσκει ότι από εκεί πέρασε ο Άγιος, άφησε την σφραγίδα του.

Και επάξια οι αδελφές της μάνδρας του αγωνίζονται μέχρι σήμερα τον καλόν αγώνα της αρετής.

Και συμπλήρωσε ο π. Αθανάσιος:

«Δοκιμάσθηκε ο Άγιος, αλλά αμέσως μετά τον βιολογικό του θάνατο, έκανε το πρώτο του θαύμα. Γιατί και στο πρόσωπο του δοξάσθηκε ο Θεός. Και απέδειξε ο Θεός, ότι οι δικοί Του άνθρωποι δε πεθαίνουν ποτέ.

Αμέσως μετά τον βιολογικό θάνατο αρχίζει η δόξα τους, και αυτές τις αναλαμπές της δόξας τις βλέπουν όλοι και θα τις βλέπουν μέχρι την δευτέρα παρουσία.

Όλοι οι Άγιοι στον Θεό προσβλέπουν, από Αυτόν αναδεικνύονται. Και ο Άγιος Νεκτάριος, από τον Κύριο δοξάσθηκε».